



KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 10.12.2001
KOM(2001) 624 endelig

2001/0257 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

**om ændring af Rådets direktiv 96/82/EF af 9. december 1996 om kontrol med
risikoen for større uheld med farlige stoffer**

(forelagt af Kommissionen)

INDHOLDSFORTEGNELSE

1.	Indledning.....	3
2.	Høring af interesseparter.....	4
3.	Begrundelse for forslaget.....	4
3.1.	Ændringer efter Baia Mare-ulykken.....	4
3.2.	Ændringer efter Enschede-ulykken.....	8
3.3.	Ændringer ifølge undersøgelser af carcinogener og miljøfarlige stoffer.....	10
3.3.1.	Carcinogener.....	10
3.3.2.	Miljøfarlige stoffer.....	11
3.4.	Redaktionelle ændringer i bilag I.....	13
3.4.1.	Ny note 6 i indledningen.....	13
3.4.2.	Note 1 til del 2.....	13
3.4.3.	Note 3 b) 1), andet led, i del 2.....	13
3.4.4.	Note 3 c) 2) i del 2.....	13
3.4.5.	Note 3 c) 3) i del 2.....	14
3.4.6.	Note 4 til del 2.....	14
4.	RETSGRUNDLAG.....	14

BEGRUNDELSE

1. INDLEDNING

Rådets direktiv 96/82/EF af 9. december 1996 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer¹ (det såkaldte Seveso II-direktiv) sigter mod at forebygge større uheld med farlige stoffer og at begrænse deres følger for mennesker og miljø med henblik på at sikre høje beskyttelsesniveauer overalt i Fællesskabet på en konsekvent og effektiv måde.

Det vigtigste nye i direktivet, der gælder i medlemsstaterne siden 3. februar 1999, består i indførelse af en forpligtelse for industridrifsledere til at indføre sikkerhedsstyringssystemer, herunder en detaljeret risikovurdering med mulige uheldsscenerier. En sådan risikovurdering spiller en nøglerolle i forebyggelse af større uheld. Forpligtelsen til desuden at give oplysninger til offentligheden om risici i industrien og hvordan man skal bære sig ad i tilfælde af et uheld, er af altafgørende betydning for begrænsning af følgerne af større uheld.

I lyset af nylige industriuheld i Baia Mare/Rumænien og Enschede/Nederlandene og undersøgelser af carcinogener og miljøfarlige stoffer, som Kommissionen har ladet foretage på Rådets anmodning, må direktivets anvendelsesområde udvides for at opfylde direktivets formål.

Kommissionen har ligeledes overvejet, hvorvidt eksplosionen på det kemiske anlæg AZF, der skete i Toulouse den 21. september 2001 kræver omgående ændringer af Seveso II-direktivet. Anlægget var imidlertid fuldt ud omfattet af forpligtelserne i direktivet (i modsætning til Baia Mare-anlægget og Enschede-anlægget). Det forekommer desuden yderst hensigtsmæssigt at udsætte dækningen af anlæg, der set ud fra et miljøbeskyttelses- og sikkerhedssynspunkt burde være omfattet af Seveso II's anvendelsesområde hurtigst muligt.

Et vigtigt aspekt, der forværrer følgerne af katastrofen i Toulouse såvel som af den i Enschede, er imidlertid anlæggenes nærhed til beboede områder. Den nye artikel 12 om fysisk planlægning i Seveso II-direktivet sigter på - på lang sigt - at adskille risikobetonede industrianlæg og beboelsesområder eller andre områder, hvor der kommer mange mennesker. Selv om en sådan bestemmelse for første gang indsættes i fællesskabslovgivningen, hvilket er et stort skridt fremad, vil Kommissionen og medlemsstaterne stadig skulle høste erfaring med dens anvendelse. For at bistå medlemsstaterne med anvendelsen blev der i 1999 offentliggjort en vejledning om fysisk planlægning, og planlægningen af et europæisk seminar om fysisk planlægning, der skulle finde sted i Frankrig, var allerede undervejs, før ulykken i Toulouse skete. Kommissionen vil i nær fremtid øge samarbejdet med medlemsstaterne for at udarbejde en passende lovgivningsmæssig og/eller ikke lovgivningsmæssig opfølgning af ulykkerne med hensyn til

¹ EFT L 10 af 14.1.1997, s. 13.

fysisk planlægning, harmonisering af generiske risikovurderingsmetoder, risikokortlægning og oplysninger til offentligheden. I lyset af resultaterne af det udførte arbejde og konklusionerne af de forskellige igangværende undersøgelser af eksplosionen på AZF-anlægget vil Kommissionen undersøge, om det er nødvendigt at ændre dens forslag eller foreslå en ny ændring af direktivet for at tage hensyn til aspekterne af ulykken i Toulouse.

2. HØRING AF INTERESSEPARTER

Siden Seveso II-direktiver blev vedtaget af Rådet i december 1996, har der fundet en stadig høring sted af interessepartier om både gennemførelsen af direktivet og om eventuelle ændringer og forbedringer. Denne høring har omfattet adskillige internationale konferencer og seminarer, regelmæssige møder med udvalget af kompetente myndigheder, der blev nedsat under Seveso II-direktivet, og oprettelse og køring af tekniske arbejdsgrupper, der arbejdede med direktivets forskellige aspekter.

Hvad angår det foreliggende forslag, blev der af Kommissionens generaldirektorat for miljø offentliggjort et første udkast på Internettet i april 2001². Dette udkast blev ligeledes sendt til medlemsstaterne, EØS-stater, tiltrædelseslande, ikke statslige miljøorganisationer, europæiske og nationale industrisammenslutninger og nogle internationale organisationer med anmodning om at videreformidle det til andre interesserede.

Bemærkninger kunne fremsættes indtil den 25. maj 2001, og der blev afholdt en offentlig høring i Bruxelles den 31. maj 2001. Efter høringen blev de modtagne skriftlige bemærkninger ligeledes offentliggjort på Internettet med ophavsmændenes tilladelse.

Alle modtagne bemærkninger under høringsprocessen er blevet nøje vurderet. De relevante afsnit nedenfor beskriver de forbedringer, der er blevet indført som resultat af de modtagne forslag, og fremfører ligeledes Kommissionens begrundelse for ikke at have fulgt nogle af forslagene.

3. BEGRUNDELSE FOR FORSLAGET

3.1. Ændringer efter Baia Mare-ulykken

Cyanidudslippet til Tisza-floden som følge af et brud på en spærredæmning til et affaldsdepot i Baia Mare/Rumænien i januar sidste år og en lignende ulykke i Aznalcóllar/Spanien i 1998, hvor et dæmningsbrud forurenede miljøet i Coto Doñana nationalpark, har sat spørgsmålstegn ved effektiviteten af fællesskabspolitikken til forebyggelse af sådanne katastrofer. De har understreget behovet for en mere målrettet miljøpolitik på dette område.

Seveso II-direktivets hovedanvendelsesområde er kemiske anlæg og lagerfaciliteter, hvor der er farlige stoffer til stede i mængder over visse

² <http://europa.eu.int/comm/environment/seveso/consultation.htm>

tærskelniveauer. Artikel 4 e) udelukker *udvindingsindustriens aktiviteter i forbindelse med efterforskning og udvinding af mineraler i miner og stenbrud og ved borer og fra direktivets anvendelsesområde*. Artikel 4 f) udelukker desuden *deponeringsanlæg*.

Disse undtagelser går tilbage til Rådets direktiv 82/501/EØF af 24. juni 1982 om risikoen for større uheld i forbindelse med en række industrielle aktiviteter³ (det oprindelige Seveso-direktiv), der udelukkede *udvindingsaktivitet og anden form for minedrift såvel som anlæg til bortskaffelse af toksisk og farligt affald, som er underkastet fællesskabsbestemmelser, såfremt disse har til formål at forhindre større uheld*.

Da forslaget til Seveso II-direktivet⁴ blev forelagt for Rådet og Europa-Parlamentet, berettigede begrundelsen de ovennævnte undtagelser med "*at selv om disse områder potentielt kunne forårsage større uheld, falder de ikke let inden for rammerne af forslaget i betragtning af særlige behov eller særlige farer*."

Den 23. oktober 2000 vedtog Kommissionen en meddelelse om "*Sikker minedrift: en opfølgning af de seneste mineuheld*"⁵. I meddelelsen beskrives de skridt, som Kommissionen har til hensigt at tage til opfølgning af de seneste mineuheld, som allerede meddelt i Kommissionens meddelelse af 3. maj 2000 om "*Fremme af en bæredygtig udvikling af EU's udvindingsindustri (uden for energisektoren)*"⁶.

Meddelelsen opresumerer den nuværende situation med hensyn til gældende fællesskabslovgivning på miljøområdet vedrørende minedrift og udstikker tre højtprioriterede aktioner med henblik på at forbedre minernes sikkerhed, der har at gøre med industriel risikostyring, forvaltning af affald fra minedrift og integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening:

- en ændring af Seveso II-direktivet for utvetydigt at medtage forædling af malme og især affaldsdepoter eller spærredæmninger anvendt i forbindelse med sådan malmforædling. Driftsledere i industrier, der foretager sådanne aktiviteter, vil således være forpligtet til at indføre sikkerhedsstyringssystemer, herunder en detaljeret risikovurdering på basis af mulige uheldsscenarier. Det er imidlertid vigtigt at bemærke, at mineaktiviteter kun vil blive omfattet af direktivet, hvis der er farlige stoffer, som defineret i direktivet, involveret, og hvis de er til stede i mængder over de i direktivet fastsatte tærskelniveauer;
- et tiltag vedrørende forvaltning af minedriftsaffald, der omfatter miljøspørgsmål omkring forvaltning af minedriftsaffald såvel som bedste fremgangsmåder, der kunne forebygge miljøskader i forbindelse med affaldsforvaltning;

³ EFT L 230 af 5.8.1982, s. 1.

⁴ EFT C 106 af 14.4.1994, s. 4.

⁵ KOM (2000) 664 endelig udg.

⁶ KOM (2000) 265 endelig udg.

- et BAT-referencedokument (BREF) i henhold til Rådets direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening⁷ ("IPPC"-direktivet), der beskriver 'Best Available Techniques' for at reducere den almene forurening og forebygge eller afhjælpe uheld i non ferro minedriftssektoren.

Den foreslåede ændring af Seveso II-direktivet såvel som tiltaget om forvaltning af minedriftsaffald er ligeledes medtaget som foranstaltning i Kommissionens meddelelse om Det Europæiske Fællesskabs sjette miljøhandlingsprogram⁸. Slutrapporten fra Baia Mare Task Force (BMTF)⁹, en international task force der blev oprettet efter ulykken til at kortlægge, hvad der skete, hvorfor og hvad der skal gøres for at reducere farerne i fremtiden, går ind for de generelle forslag i ovennævnte meddelelse. Europa-Parlamentet udtrykker i betænkningen om denne meddelelse¹⁰ desuden tilfredshed med den foreslåede udvidelse af anvendelsesområdet for Seveso II-direktivet til også af omfatte farer ved oplagring og forædlingsaktiviteter i minedrift.

Der er en vis fortolkningsmargen omkring anvendelsesområdet for Seveso II-direktivet såsom at udelukke mineralforædling og/eller affaldshåndteringsanlæg fra anvendelsesområdet. Disse forskellige fortolkninger er tilknyttet spørgsmålet om, hvorvidt hele aktiviteten (udvinding, forædling og deponering) anses for at være et anlæg eller to (eller flere) adskilte anlæg.

I henhold til direktivets artikel 3, nr. 1) defineres »virksomhed«: *hele det område, som er under en driftsleders kontrol, og hvor der forekommer farlige stoffer i et eller flere anlæg, herunder de fælles eller tilknyttede kommunikations- og serviceanlæg eller aktiviteter.*

Hvis et affaldshåndteringsanlæg betragtes som en tilknyttet infrastruktur eller aktivitet til minedrift og forædling, vil hele aktiviteten udgøre et anlæg. I dette tilfælde kunne det argumenteres, at undtagelsen i artikel 4, litra e) omfatter alle aktiviteter i udvindingsindustrier, eller hvis ikke, kunne det argumenteres, at udtrykket "*drift*" omfatter udvinding og forædling af mineraler. I begge tilfælde ville hele anlægget være udelukket fra direktivets anvendelsesområde.

Hvis et affaldshåndteringsanlæg ikke betragtes som en tilknyttet infrastruktur eller aktivitet til udvinding og forædling (da det kan ligge langt væk fra disse aktiviteter), vil affaldshåndteringsanlægget selv udgøre et separat anlæg. I dette tilfælde kunne det siges, at det er et *deponeringsanlæg* og derfor udelukket fra anvendelsesområdet for Seveso II-direktivet i henhold til artikel 4, litra f).

⁷ EFT L 257 af 10.10.1996, s. 1.

⁸ KOM (2001) 31 endelig udg.

⁹ Rapport fra International Task Force for Assessing the Baia Mare Accident, December 2000

¹⁰ Europa-Parlamentet, A5-0214/2001

For at fjerne den ovenfor beskrevne tvetydighed foreslår Kommissionen at ændre artikel 4, litra e) og f), i Seveso II-direktivet for at sikre, at forædling og oplagring, der involverer farlige stoffer, såvel som affaldshåndteringsanlæg i forbindelse med disse aktiviteter, falder ind under direktivet, uanset hvilken af de ovennævnte fortolkninger der anvendes.

Seveso II-direktivets generelle indfaldsvinkel er at bekæmpe farer i forbindelse med tilstedeværelsen af farlige stoffer, uanset hvilken specifik industriaktivitet, det drejer sig om. Dette hænger ikke sammen med en fuldstændig udelukkelse af alle minedriftsaktiviteter. Kommissionen foreslår derfor at begrænse udelukkelsen i artikel 4, litra e), til mineraludvinding i miner og stenbrud, men ikke kemisk og termisk forædling, der involverer farlige stoffer, og eventuel oplagring i forbindelse hermed. Dette betyder, at driftsledere, der bringer farlige stoffer ind på et mine- eller stenbrudsområde i tilstrækkelig store mængder fremover vil være omfattet af direktivet. Sammen med den foreslåede begrænsning af undtagelsen i artikel 4, litra f) vil dette også betyde, at affaldshåndteringsanlæg, der anvendes i forbindelse med kemisk og termisk forædling af mineraler, vil blive omfattet af direktivet. Kommissionen er klar over, at dens forslag risikerer ikke dække affaldshåndteringsanlæg, der anvendes i forbindelse med mekaniske forædlingsprocesser, og at disse ikke indeholder andre farlige stoffer end dem, der naturligt er til stede i jorden eller i dybere lag, såsom tungmetaller. Den foreslår derfor at dække sikkerhedsaspekterne omkring mineaffald. Det er desuden heller ikke hensigten at anvende Seveso II-direktivet på offshore industri, og Kommissionen foreslår at opretholde denne situation.

Under høringsprocessen kom der to hovedforslag frem:

- mineaktiviteter, der allerede omfattes af det 11. og det 12. særdirektiv under Rådets direktiv 89/391/EØF om arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet, bør fortsat udelukkes fra direktivets anvendelsesområde. Seveso II-direktiver fastslår imidlertid klart i artikel 2, stk. 2), princippet om komplementaritet mellem direktivet og direktiv 89/391/EØF; kravene i Seveso II (f.eks. sikkerhedsstyringssystemer, fysisk planlægning, oplysninger til offentligheden) går desuden langt videre end både det 11. og det 12. særdirektiv.
- medtagelse af mineaktiviteter burde begrænses til brydning og forædling af metalmalme. Det er sandt, at de to ovennævnte ulykker fandt sted i forædlingsanlæg for metalmalme; Kommissionen finder imidlertid, at en trin-for-trin udvidelse af sikkerhedsbestemmelsernes anvendelsesområde efter ulykker strider imod forsigtighedsprincippet, og at der er behov for en proaktiv snarere end en reaktiv fremgangsmåde. Denne holdning støttes af Europa-Parlamentet, der i sin betænkning om ovennævnte meddelelse gik ind for udvidelsen af Seveso II-direktivets anvendelsesområde til minedrift og afslog et forslag om at begrænse denne udvidelse til kun metalmalmsforædling.

3.2. Ændringer efter Enschede-ulykken

Den 13. maj 2000 forårsagede en række eksplosioner i virksomheden 'Fireworks S.E.', der lagrer og samler fyrværkeri i byen Enschede i Nederlandene, 22 dødsfald og næsten 1 000 sårede. Ulykken forårsagede omfattende ødelæggelser i et stort område omkring fabrikken, herunder et beboelseskvarter og Grolsch-bryggeriet (der indeholder et stort kølesystem med ammoniak). Oosting-Kommissionen fik af den hollandske regering til opgave at undersøge ulykken, og dens rapport¹¹ blev offentliggjort i februar 2001.

Medens denne rapport opkaster spørgsmålene om, hvorvidt driftslederen overholdt betingelserne i tilladelsen, og hvorvidt håndhævesprocedurerne var blevet fuldstændig gennemført, fremhæver ulykken klart farerne omkring forarbejdning og oplagring af eksplosive stoffer og fyrværkeri.

Bevidstheden om disse farer førte for første gang til at medtage eksplosive stoffer og fyrværkeri i Seveso II i to kategorier med tærskelmængder på 10/50 og 50/200 tons. De risikosætninger, der er anvendt i direktivet, er imidlertid ikke altid passende og afspejler ikke de betydelige forskelle, der er i de forskellige eksplosive stoffers risikopotentiale. Det forekommer uhensigtsmæssig at have fyrværkeri i en enkelt kategori. Direktivet giver mulighed for fortolkning med hensyn til forholdet mellem bruttovægt af fyrværkeri og mængden af sprængstof.

Dette førte til en situation, hvor S.E. Fireworks, på trods af en driftstilladelse for en stor mængde fyrværkeri, kunne skønnes til ikke at falde under Seveso II-direktivet.

Efter denne ulykke og andre, hvor der indgik fyrværkeri, tilrettelagde udvalget af kompetente myndigheder (CCA), der blev oprettet under Seveso II-direktivet, den 27. september 2000 et seminar for at gennemgå disse alvorlige ulykker. Formålet med seminaret var ligeledes at øge forståelsen for, hvordan bestemmelserne i EU-medlemsstaterne er struktureret for at forebygge sådanne ulykker, udfordringerne ved gennemførelsen af sådanne bestemmelser og muligheder for forbedring. Der blev udarbejdet en rapport fra seminaret af 'Bureauet for større uheld' (forkortet MAHB), der er oprettet ved Kommissionens Fælles Forskningscenter i Ispra/Italien¹².

Seminaret viste, at dækningen og strukturen af forskriftssystemerne for pyrotekniske stoffer varierer betydeligt blandt medlemsstaterne, idet de største forskelle består inden for tærskelmængder og metoder til klassifikation af eksplosive og pyrotekniske stoffer. I seks medlemsstater (Finland, Frankrig, Tyskland, Spanien, Sverige og Det Forenede Kongerige) går det nationale systems dækning af fyrværkerianlæg meget længere end bestemmelserne i Seveso II-direktivet.

¹¹ De vuurwerkcramp, Eindrapport, ISBN: 90-71082-67-9, 90-71082-68-7, 90-71082-69-5, 90-71082-70-9

¹² Seminar on Explosives and Pyrotechnic Substances, 27 September, 2000, Marseille/France, Report and Conclusions

Der blev afholdt endnu et seminar på MAHB i Ispra i marts. Seminaret fastlagde klassificering af fyrværkeri som et hovedemne. De fleste medlemsstaters nationale bestemmelser for oplagring af eksplosive stoffer er baseret på det klassificeringssystem, der anvendes i medfør af De Forenede Nationers Europæiske Konvention om international transport af farligt gods ad vej (FN/ADR). Seveso II-direktivet skelner mellem eksplosive stoffer på grundlag af risikosætninger i henhold til EF-lovgivningen om klassifikation, etikettering og emballage af farlige stoffer; risikosætningerne henviser kun til stoffernes eksplosivitet (dvs. hvor letantændelige de er). FN/ADR-systemet derimod skelner mellem eksplosive stoffer på basis af de farer, de repræsenterer – hvilket kan svinge fra masseeksplosionsfare for de eksplosive stoffer, der er anført i 'Hazard Division 1.1' til brandfare for dem i 'Hazard Division 1.4'. Denne skelnen er af særlig relevans for fyrværkeri, og dette er ikke afspejlet i det nuværende direktiv, der behandler fyrværkeri som en enkelt gruppe.

Det synspunkt, der kom frem på Ispra-seminaret, var, at indførelse af FN/ADR-klassifikationssystemet i Seveso II-direktivet ville muliggøre en betydelig forbedring i dækningen af farerne ved de forskellige typer eksplosive stoffer, navnlig fyrværkeri. Man fandt ligeledes, at skønt nr. 1.4 (hovedsagelig detailsalgs-) fyrværkeri udgjorde en fare og derfor burde omfattes af direktivet, var faren betydelig mindre end ved andet fyrværkeri og andre eksplosive stoffer og burde derfor behandles anderledes.

På basis af disse seminarer og i betragtning af synspunkterne fra industrien og medlemsstaterne, der kom frem under høringsforløbet, foreslår Kommissionen at revidere definitionerne i direktivets bilag I, del 2, således at de afspejler farerne forbundet med de forskellige typer eksplosive stoffer. Det foreslås specifikt at ændre definitionerne på eksplosive stoffer i direktivet ved at anvende FN/ADR-klassifikationen som gennemført i europæisk lovgivning ved Rådets direktiv 94/55/EF, og ved at stramme de øvre tærskelmængder for eksplosive stoffer med 1.4-klassifikation, hovedsagelig fyrværkeri til detailsalg.

Kommissionen havde på baggrund af henstillinger fra Ispra-seminaret til hensigt at foreslå en tresporet opdeling af eksplosive stoffer, idet de farligste eksplosive stoffer gives betydelig lavere tærskelmængder (5/20 tons). Høringen af offentligheden, herunder drøftelser med industrien og undersøgelsen om vurdering af virkninger udarbejdet af medlemsstaterne, fik imidlertid Kommissionen til at ændre sit forslag til det, der nu fremlægges her.

Kommissionen er overbevist om, at hvis virksomheder såsom S.E. Fireworks omfattes af Seveso II-direktivet vil forpligtelserne med hensyn til sikkerhedsstyringssystemer, eksterne beredskabsplaner og fysisk planlægning bidrage til at begrænse følgerne af ulykker, såsom den der skete, og hjælpe med til at undgå dem. På den anden side er det også klart, at lovgivningen ikke kan opfylde sit beskyttelsesmål, hvis den ikke overholdes af industriens driftsledere og/eller offentlige myndigheder med ansvar for dens håndhævelse.

3.3. Ændringer ifølge undersøgelser af carcinogener og miljøfarlige stoffer

Listen over navngivne stoffer i Seveso II-direktivets bilag I, del 1, omfatter en liste med 'carcinogener', som er tildelt en tærskelmængde på 1 kg. Der er desuden blevet tilføjet en kategori benævnt "*miljøfarlige*" i bilag I, del 2, for at regulere farlige stoffer, der anses for at udgøre en 'større uheldsrisiko' for vandmiljøet. Det drejer sig om stoffer, der er meget giftige for organismer, der lever i vand (risikosætning R50), eller som er giftige for organismer, der lever i vand (risikosætning R51), og som kan forårsage uønskede langtidsvirkninger i vandmiljøet (risikosætning R53).

Under drøftelserne omkring Seveso II-direktivet i Rådet blev der stillet spørgsmålstejn ved det videnskabelige og praktiske grundlag for listen over navngivne carcinogener og de hertil fastsatte tærskelmængder, og om hvorvidt tærskelmængderne for miljøfarlige stoffer var passende. Da Rådet vedtog direktivet, anmodede det derfor Kommissionen om at gennemføre undersøgelser af disse spørgsmål og forelægge rapporter, i givet fald ledsaget af forslag til ændring af direktivet.

Som svar herpå nedsatte Kommissionen efter høring af udvalget af kompetente myndigheder (CCA), der blev nedsat under det oprindelige Seveso-direktiv, to tekniske arbejdsgrupper (TWG 7 "miljøfarlige stoffer" og TWG 8 "carcinogener"), der hver holdt fire møder på Bureauet for større Uheld (MAHB). De tekniske arbejdsgrupper afleverede deres slutrapporter i april 2000^{13,14}. I rapporterne foreslås det at udvide listen over carcinogener med passende tærskelmængder, og i betydelig grad at sænke tærskelmængderne for miljøfarlige stoffer.

3.3.1. Carcinogener

TWG 8 besluttede at lægge speciel vægt på særlig kraftige carcinogener og på carcinogener, der pegede på muligheden for "one-shot"-virkninger. Gruppen undersøgte ligeledes de middelpotente carcinogener, der produceres i store mængder i EU. På grundlag af denne metode foreslog TWG 8 at tilføje følgende stoffer på listen over 'carcinogener', der allerede findes i Seveso II-direktivets bilag I, del 1:

Acrylamid

1,2-Dibrom-3-chlorpropan

1,2-Dimethylhydrazin

Dimethylsulfat

¹³ Final Report "Carcinogens in the context of Council Directive 96/82/EC – Report by Technical Working Group 8", edited by Michalis Christou, Major-Accident Hazards Bureau, Institute for Systems, Informatics and Safety, Joint Research Centre, April 2000

¹⁴ Final Report "Carcinogens in the context of Council Directive 96/82/EC – Report by Technical Working Group 7", edited by Michalis Christou, Major-Accident Hazards Bureau, Institute for Systems, Informatics and Safety, Joint Research Centre, April 2000

Diethylsulfat

Benzotrichlorid

Hydrazin

1,2-dibromethan

TWG 8 foreslog desuden at forøge tærskelmængderne for hele gruppen af 'carcinogener' fra 1 kg til 0,5 tons for anvendelse af artikel 6 og 7 og til 2 tons for anvendelse af artikel 9. Denne stigning i tærskelmængder synes at etablere et passende forhold med tærskelmængden for TCDD (1 kg), der udgør en langt større risiko for skade end alle andre carcinogener. Anvendelse af princippet om "lige stor skade" ville have ført til forslag om samme tærskelmængder som for "meget giftige" stoffer, dvs. 5 og 20 tons. I betragtning af offentlighedens bekymring med hensyn til carcinogener og "forsigtighedsprincippet" i mangel af fuldstændige videnskabelige data, blev det imidlertid skønnet hensigtsmæssigt at fastsætte tærskelmængder i én størrelsesorden under dem for "meget giftige" stoffer.

Stigningen vil få den gunstige virkning, at der udelukkes nogle virksomheder fra direktivets anvendelsesområde (såsom hospitaler eller forskningsinstitutter), som der ikke oprindeligt var tænkt på med listen over carcinogener.

Kommissionen var oprindelig indstillet på at følge disse henstillinger, men har som resultat af offentlige høringer og yderligere videnskabeligt bevis besluttet:

- at fjerne acrylamid fra den foreslåede liste i betragtning af afvejningen af argumenterne vedrørende særlig potente carcinogener og 'one-shot' cancerogene virkninger, og det forhold at de neurologiske virkninger af acrylamid – der allerede er dækket ind ved klassifikationen som giftig – i praksis vil være årsag til størst bekymring i tilfælde af en ulykke
- at indføre en minimumskoncentrationsgrænse på 5% for alle carcinogener, når de er opløste. Uden en sådan grænse ville sådanne opløsninger blive betragtet som ligestillede med det rene stof helt ned til en koncentrationsgrænse på 0,1%, hvilket ville medføre en overvurdering af den egentlige fare. En sådan forvrængning ville være særlig alvorlig hvad angår hydrazin, der anvendes meget i vandrensingsanlæg, typisk i en 1% opløsning.

3.3.2. *Miljøfarlige stoffer*

Analyse af tidligere uheld med miljøfarlige stoffer og andre videnskabelige overvejelser førte til følgende hovedkonklusion i TWG 7:

- Miljøfarlige stoffer klassificeret som R50, R50/53 og R51/53 har været involveret i mange uheld med alvorlige miljøvirkninger til følge. Rapporten indeholder eksempler på tidligere uheld og de erfaringer, der blev høstet fra analysen af dem.

- Relativt små mængder af sådanne stoffer har ofte forårsaget alvorlige skader på miljøet.
- Olieprodukter forårsager mindre skade for en given mængde end andre miljøfarlige stoffer, også selv om de oftere er involveret i uheld med miljøkonsekvenser.

TWG 7 undersøgte ligeledes følgerne ved forskellige scenarier for tærskelmængder af miljøfarlige stoffer, og deres rapport indeholder skøn over antallet af anlæg, der vil falde ind under direktivet ifølge forskellige scenarier.

TWG 7 anerkendte desuden de mulige resultater af den igangværende klassifikation af olieprodukter med hensyn til deres virkninger for vandmiljøet. Den konkluderede, at de særlige overvejelser i forbindelse med disse stoffer og betydningen af at anvende direktivet sikkert og konsekvent berettigede særskilt behandling af olieprodukter, og at den bedste metode til at opnå dette ville være at ændre det gældende navngivne stof i bilag I, del 1 "*Motorbenzin og mineralsk terpentin*".

På basis af disse konklusioner foreslog TWG 7 at

- sænke tærskelmængderne for miljøfarlige stoffer som defineret i bilag I, del 2, kategori 9 i) (risikosætning R50 som skal bestemmes til at omfatte R50/53) fra 200 til 100 tons for anvendelse af artikel 6 og 7 og fra 500 til 200 tons for anvendelse af artikel 9;
- sænke tærskelmængderne for miljøfarlige stoffer som defineret i bilag I, del 2, kategori 9 ii) (risikosætning R51/53) fra 500 til 200 tons for anvendelse af artikel 6 og 7 og fra 2 000 til 500 tons for anvendelse af artikel 9.
- ændre stoffet benævnt "*Motorbenzin og mineralsk terpentin*" i bilag 1, del 1 for at omfatte mellem tunge oliedestillater, og samtidig sænke tærskelmængderne fra 5 000 til 2 000 tons for anvendelse af artikel 6 og 7 og fra 50 000 til 5 000 tons for anvendelse af artikel 9.

De foreslåede ændringer i tærskelmængderne for miljøfarlige stoffer ville ligeledes hjælpe med til at opnå overensstemmelse mellem direktivets bestemmelser og bestemmelserne i FN/ECE-konventionen om grænseoverskridende følger af industriuheld.

Kommissionen har besluttet at følge henstillingerne fra TWG 7, dog med tre ændringer, der er indført i medfør af høringsprocessen:

- en ændring i definitionen foreslået for det ændrede navngivne stof for at sikre, at udtrykket uden tvetydighed og nøjagtigt definerer det, der er hensigten, nemlig benzin, nafta, petroleum og gasolier;
- en stigning i den nedre tærskelmængde for dette navngivne stof fra 2 000 til 2 500 tons og i den øvre tærskelmængde fra 5 000 til 25 000 tons for at

tage hensyn til bekymringen om, at den foreslåede grænse ville have påført industrien og de ansvarlige myndigheder en unødigt byrde;

- adskillelse under sammenlægningsreglen af farer af giftig og miljøfarlig art, der afspejler det forhold, at disse farer ikke ligner hinanden, og bekymring for at samle farer af giftig og miljøfarlig art i sammenlægningsreglen ville føre til en urimelig forøgning i antallet af omfattede anlæg, navnlig i lyset af den igangværende proces med klassifikation af stoffer.

Kommissionen er overbevist om, at forslaget tager såvel videnskabelige som pragmatiske hensyn i betragtning og er udtryk for en balance mellem øget miljøbeskyttelse og hvad der er administrativt gennemførligt i medlemsstaterne.

3.4. Redaktionelle ændringer i bilag I

Bilag I til Seveso II-direktivet indeholder nogle mindre unøjagtigheder eller tvetydigheder. I forbindelse med en ændring af direktivet bør der derfor foretages nogle redaktionelle ændringer i bilag I for at korrigere eller tydeliggøre det. Disse ændringer vil ikke påvirke direktivets anvendelsesområde.

3.4.1. Ny note 6 i indledningen

Bilag I anvender ordet "gas" uden at definere det, hvilket kunne føre til usikkerhed i tilfælde af stoffer med kogepunkter i det normale temperaturinterval. Det foreslås derfor at indsætte en udbredt videnskabelig definition i indledningen til bilag I.

3.4.2. Note 1 til del 2

Der er behandlet adskillige punkter i denne omformulering. Henvisninger til ophævede og erstattede direktiver er rettet; en mulig kilde til forvirring vedrørende tærskelmængder er fjernet; anvendelsesområdet for listen over stoffer, Kommissionen skal opstille, defineres mere nøjagtigt, og proceduren for ajourføring er korrigeret.

3.4.3. Note 3 b) 1), andet led, i del 2

Ordet "præparater" faldt ud ved en fejltagelse, da sætningen blev taget direkte fra det oprindelige Seveso-direktiv. Hensigten er helt tydeligt at omfatte både stoffer og præparater.

3.4.4. Note 3 c) 2) i del 2

En del af den nuværende ordlyd af denne note er overflødig, fordi den dækkes i bilag I, del 1, af det angivne stof "yderst letantændelig flaskegas (herunder LPG) og naturgas", med tærskelmængder på 50/200 tons. Det er derfor nødvendigt at fjerne enhver mulighed for misforståelse og gøre det klart, at tærskelmængderne for yderst letantændelige stoffer i bilag I, del 2, kun vil gælde for stoffer, der opbevares i gasform.

Et andet spørgsmål, der ikke omfattes af det oprindelige direktiv, vedrører superkritisk tilstand, der besidder de fleste gassegenskaber, men som ikke normalt betegnes som "gas". Denne tvetydighed bør derfor fjernes ved at specificere, at både gasform og superkritisk tilstand er omfattet.

3.4.5. *Note 3 c) 3) i del 2*

Udtrykket 'letantændelig' i begyndelsen af noten var ved en fejltagelse faldet ud i forslaget til Seveso II-direktivet, men skulle selvfølgelig have været med. Hvis det ikke rettes, vil det betyde, at overophedet vand skal regnes for "yderst letantændelig", hvilket selvfølgelig ikke var hensigten.

3.4.6. *Note 4 til del 2*

Sammenlægningsreglen i denne note har været årsag til mange spørgsmål og misforståelser. Det foreslås derfor at omskrive den, så den bliver lettere at anvende og tydeligere. Det foreslås ligeledes at adskille sammenlægningen af toksiske farer fra miljøfarerne - jf. afsnit 3.3.2 ovenfor.

4. RETSGRUNDLAG

Det foreslåede retsgrundlag er EF-traktatens artikel 175, stk. 1 (proceduren med fælles beslutningstagning), der er det specifikke retsgrundlag for Fællesskabets miljøpolitik.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om ændring af Rådets direktiv 96/82/EF af 9. december 1996 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg²,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget³,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251⁴, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets direktiv 96/82/EF af 9. december 1996 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer⁵ sigter mod at forebygge større uheld med farlige stoffer og at begrænse deres følger for mennesker og miljø med henblik på at sikre høje beskyttelsesniveauer overalt i Fællesskabet på en konsekvent og effektiv måde.
- (2) I lyset af nylige industriuheld og undersøgelser af carcinogener og miljøfarlige stoffer, som Kommissionen har ladet foretage på Rådets anmodning, må anvendelsesområdet for direktiv 96/82/EF udvides.
- (3) Cyanidudslippet, der forurenede Donau som følge af Baia Mare-ulykken i Rumænien i januar 2000, har vist, at nogle oplagrings- og forædlingsaktiviteter i forbindelse med minedrift kan forårsage alvorlige skader. Kommissionens meddelelse om sikker minedrift⁶ og om Det Europæiske Fællesskabs sjette miljøhandlingsprogram⁷ har således fremhævet behovet for at udvide anvendelsesområdet for direktiv 96/82/EF. I sin

¹ EFT C ...

² EFT C ...

³ EFT C ...

⁴ EFT C ...

⁵ EFT L 10 af 14.2000, s. 13.

⁶ KOM (2000) 664 endelig udg.

⁷ KOM (2001) 31 endelig udg.

beslutning af 5. juli 2001 om Kommissionens meddelelse om sikker minedrift udtrykte Europa-Parlamentet ligeledes tilfredshed med udvidelsen af direktivets anvendelsesområde til at omfatte risici omkring oplagings- og forædlingsaktiviteter i minedrift.

- (4) Fyrværkeriulykken i Enschede i Nederlandene i maj 2000 påviste det betydelige uheldspotential ved oplagring og fremstilling af pyrotekniske stoffer. Derfor bør definitionen på disse stoffer i direktiv 96/82/EF derfor tydeliggøres og forenkles.
- (5) Undersøgelser, som Kommissionen har foretaget i nært samarbejde med medlemsstaterne, underbygger udvidelsen af listen med carcinogener med passende tærskelmængder og en betydelig sænkning af tærskelmængderne for miljøfarlige stoffer i direktiv 96/82/EF.
- (6) Det er hensigtsmæssigt samtidig at tydeliggøre og rette nogle passager i direktiv 96/82/EF.
- (7) Direktiv 96/82/EF bør følgelig ændres i så henseende.
- (8) Foranstaltningerne i dette direktiv har været genstand for offentlig høring, hvor interesseparterne var inddraget -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Direktiv 96/82/EF ændres således:

1. Artikel 4, e) og f), affattes således:

"e) udvinding(efterforskning, udvinding og forædling) af mineraler i miner og stenbrud, undtagen kemisk og termisk forædling og hermed forbunden oplagring, der involverer farlige stoffer som defineret i bilag I til dette direktiv; risici i forbindelse med offshore efterforskning efter og udvinding af mineraler

f) deponeringsanlæg undtagen affaldshåndteringsanlæg, der indeholder farlige stoffer som defineret i bilag I til dette direktiv, og som anvendes i forbindelse med kemisk og termisk forædling af mineraler."
2. Bilag I affattes som bilaget til dette direktiv.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den ### [12 måneder efter ikrafttrædelsen]. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.
2. Medlemsstaterne sender Kommissionen de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på direktivets område.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i, den ,

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

BILAG

Bilag I til direktiv 96/82/EF ændres således:

1. I indledningen indsættes følgende punkt 6:

6. I dette direktiv forstås ved 'gas': et stof, der er fuldstændig gasformigt ved 20°C ved et normaltryk på 101,3 kPa.

2. Afsnittet i del 1, der starter med "Følgende CARCINOGENER:", affattes således:

Følgende CARCINOGENER i koncentrationer på over 5%: 4-Aminobiphenyl og/eller salte heraf, Benzotrichlorid, Benzidin og/eller salte heraf, Bischlormethylether, Chlormethyl-methylether, 1,2-Dibromethan, Diethylsulfat, Dimethylsulfat, Dimethylcarbamoyl chlorid, 1,2-Dibrom-3-chlorpropan, 1,2-Dimethylhydrazin, Dimethylnitrosamin, Hexamethylphosphortriamid, Hydrazin, 2-Naphtylamin og/eller salte heraf, 4-Nitrodiphenyl og 1,3-Propansulton"	0,5	2
---	-----	---

3. Afsnit "Motorbenzin og mineralsk terpentin" i del 1 affattes således:

"Olieprodukter: a) benzin og nafta b) petroleum (herunder jetfuel) c) gasolier (herunder dieselolie, fyringsgasolie og gasolieblandinger)"	2500	25000
---	------	-------

4. Del 2, kategori 4 "EKSPLOSIVE" og 5 "EKSPLOSIVE" affattes således:

4.	EKSPLOSIVE (jf. note 2) når stoffet eller præparatet omfattes af nr. 1.4	50	200
5.	EKSPLOSIVE (jf. note 2) når stoffet eller præparatet omfattes af: nr. 1.1, nr. 1.2, nr. 1.3, nr. 1.5, nr. 1.6, R2, R3nr. 1.1, nr. 1.2, nr. 1.3, nr. 1.5, nr. 1.6, R2, R3"	10	50

5. Del 2, kategori 9 "MILJØFARLIGE" affattes således:

9.	MILJØFARLIGE risikosætninger: i) R50: 'Meget giftig for organismer, der lever i vand' (herunder R50/53) ii) R51/53: 'Giftig for organismer, der lever i vand' og 'Kan forårsage uønskede langtidsvirkninger i vandmiljøet'"	100 200	200 500
----	---	----------------	----------------

6. I noterne i del 2 affattes note 1 således:

"1. Stoffer og præparater er klassificeret i henhold til følgende direktiver og de seneste tilpasninger heraf til den tekniske udvikling:

Rådets direktiv 67/548/EØF af 27. juni 1967 om tilnærmelse af lovgivningen om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer¹,

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/45/EF af 31. maj 1999 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om klassificering, emballering og etikettering af farlige præparater²)

Rådets direktiv 94/55/EF af 21. november 1994 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivningen om transport af farligt gods ad vej³ (FN/ADR klassifikationsordning).

For stoffer og præparater, der ikke er klassificeret i henhold til de ovennævnte direktiver, men som ikke desto mindre er til stede eller kan være til stede i en virksomhed, og som, under de betingelser, der hersker i virksomheden, har eller kan have tilsvarende egenskaber med hensyn til muligheden for at udvirke større uheld, følges procedurerne for midlertidig klassificering i henhold til den relevante artikel i det relevante direktiv.

For stoffer og præparater, som på grund af deres egenskaber kan henføres til mere end én kategori, skal de laveste tærskelmængder anvendes i forbindelse med dette direktiv. Med hensyn til sammenlægningsreglen i note 4 i disse noter skal den anvendte tærskelgrænse altid være den, der svarer til den pågældende klassifikation.

Med henblik på anvendelsen af dette direktiv opstiller og ajourfører Kommissionen en liste over stoffer, der er blevet klassificeret i de ovennævnte kategorier ved harmoniseret afgørelse i overensstemmelse med direktiv 67/548/EØF.

7. I noterne i del 2 affattes note 2 således:

2. Med 'eksplosivt stof' forstås et stof eller præparat, der er klassificeret med risikosætning R2 eller R3, eller som er klassificeret i en af fareklasserne nr. 1.1 til nr. 1.6 i henhold til FN/ADR klassifikationsordning. Denne definition omfatter pyrotekniske stoffer, der i dette direktiv defineres som stoffer (eller en blanding af stoffer) beregnet til at frembringe varme, lys, lyd, gas eller røg eller en kombination heraf ved hjælp af eksoterme kemiske reaktioner, der holder sig selv i gang.

Det drejer sig om følgende fareklasser og risikosætninger:

Nr. 1.1: 'Stoffer og genstande, der udgør en masseeksplosionsfare. (En masseeksplosion er en eksplosion, der påvirker næsten hele ladningen praktisk talt øjeblikkeligt).'

Nr. 1.2: 'Stoffer og genstande, der udgør projektfare, men ikke en masseeksplosionsfare.'

Nr. 1.3: 'Stoffer og genstande, der udgør en brandfare og enten en mindre eksplosionsfare eller en mindre projektfare eller begge, men ikke en masseeksplosionsfare: a) forbrænding heraf udvikler betydelig strålingsvarme eller b) som brænder en efter en ved at udvirke mindre eksplosions- eller projektfarevirkninger eller begge.'

Nr. 1.4: 'Stoffer og genstande, der kun udgør ringe risiko i tilfælde af antændelse eller selvantændelse under transport. Virkningerne er stort set begrænset til emballagen og der forventes ingen fragmentering af betydelig størrelse eller omfang. En ekstern brand vil ikke forårsage en reel øjeblikkelig eksplosion af hele pakkens indhold.'

Nr. 1.5: 'Meget følsomme stoffer, der har en masseeksplosionsfare, der er så ufølsomme, at der er meget ringe sandsynlighed for selvantændelse eller for overgang fra brand til detonation under normale transportbetingelser. Som minimumskrav eksploderer de ikke i en afprøvning med ekstern brand.'

Nr. 1.6: 'Ekstremt ufølsomme genstande, der ikke udgør en masseeksplosionsfare. Genstandene indeholder kun ekstremt ufølsomme detonationsstoffer og påviser en uanselig sandsynlighed for utilsigtet selvantændelse eller spredning. Risikoen er begrænset til eksplosion af en enkelt genstand.'

R2: 'Stoffer eller præparater, der giver anledning til eksplosionsrisiko ved stød, gnidning, ild eller andre antændelseskilder'

R3: 'Stoffer eller præparater, der giver anledning til ekstrem eksplosionsrisiko ved stød, gnidning, ild eller andre antændelseskilder'

¹ EFT 196 af 16.8.1967, s. 1, direktiv senest ændret ved Kommissionens direktiv 2000/33/EF (EFT L 136 af 8.6.2000, s. 90).

² EFT L 200 af 30.7.1999, s. 1.

³ EFT L 319 af 12.12.1994, s.7, direktivet senest ændret ved Kommissionens direktiv 2001/7/EF (EFT L 30 af 1.2.2000, s.43).

I tilfælde af genstande, der indeholder eksplosive eller pyrotekniske stoffer eller præparater, hvis mængden af stoffet eller præparatet indeholdt i genstanden er kendt, skal den pågældende mængde tages i betragtning i forbindelse med dette direktiv. Hvis mængden ikke er kendt, skal hele genstanden i forbindelse med dette direktiv behandles som eksplosiv."

8. I noterne i del 2 affattes note 3 b) 1), andet led, således:

"- stoffer og præparater, som har et flammepunkt på under 55°C, og som forbliver flydende under tryk, såfremt særlige procesomstændigheder, såsom højt tryk og høj temperatur, kan skabe risiko for større uheld"

9. I noterne i del 2 affattes note 3 c) 2) således:

"2. gasser som er antændelige ved luftens påvirkning ved normal temperatur og normalt tryk (risikosætning R 12, andet led), og som optræder i gasform eller superkritisk tilstand, og"

10. I noterne i del 2 affattes note 3 c) 3) således:

"3. letantændelige flydende stoffer og præparater, der holdes på en temperatur over deres kogepunkt."

11. I noterne i del 2 affattes note 4 således:

"4. I tilfælde af et anlæg, hvor der ikke findes noget individuelt stof eller præparat i en mængde større end eller lig med de relevante tærskelmængder, gælder følgende sammenlægningsregel for at afgøre, om anlægget er omfattet af de relevante krav i dette direktiv.

Dette direktiv gælder, hvis summen

$$q_1/Q_U + q_2/Q_U + q_3/Q_U + q_4/Q_U + q_5/Q_U + \dots \text{ er større end eller lig med } 1,$$

hvor: q_x = den tilstedeværende mængde farlige stoffer x (eller kategori af farlige stoffer) under del 1 eller 2 i dette bilag

og Q = den relevante tærskelmængde fra kolonne 3 i del 1 eller 2.

Dette direktiv gælder med undtagelse af artikel 9, 11 og 13, hvis summen

$$q_1/Q_L + q_2/Q_L + q_3/Q_L + q_4/Q_L + q_5/Q_L + \dots \text{ er større end eller lig med } 1,$$

hvor: q_x = den tilstedeværende mængde farlige stoffer x (eller kategori af farlige stoffer) under del 1 eller 2 i dette bilag

og Q_L = den relevante tærskelmængde fra kolonne 2 i del 1 eller 2.

Denne sammenlægningsregel anvendes til at vurdere de samlede farer i forbindelse med: giftighed, antændelighed og miljøfarlighed. Den skal derfor anvendes tre gange:

a) til sammenlægning af stoffer og præparater nævnt i del 1 og klassificeret som giftige eller meget giftige, sammen med stoffer og præparater under kategori 1 eller 2;

b) til sammenlægning af stoffer og præparater nævnt i del 1 og klassificeret som oxiderende, eksplosive, antændelige, letantændelige og yderst letantændelige, sammen med stoffer og præparater under kategori 3, 4, 5, 6, 7a, 7b eller 8;

c) til sammenlægning af stoffer og præparater i kategori 9 i) eller 9 ii).

De relevante bestemmelser i direktivet gælder, hvis en af summerne opnået ved a), b) eller c) er større end eller lig med 1."